

Terorism: Un exercițiu de libertate, responsabilitate, caracter

12 martie 2004

Gili Cârstea

Să ne imaginăm că internetul ar fi existat pe vremea lui Iona, iar Domnul îi cerea acestuia: „Mergi te rog pe situl www.ninive.as și avertizează-i din partea Mea că cetatea lor va fi nimicită peste patruzeci de zile.”

Știind că Iona este profetul Domnului, noi toți am fi fost, desigur, cu ochii pe monitoare. După zile de întârziere și o tentativă de deconectare de la rețea, Iona reușește să posteze, în sfârșit, pe situl respectiv. Anunțul este destul de simplu, dar produce rezultate fenomenale: Ninive este scuturată din temelii, iar pocăința se rostogolește ca un val peste cetate, de la scaunul regal până la animale. Toți postesc și strigă la Dumnezeu după ajutor și îndurare. Noi, spectatorii, suntem fascinați de o asemenea pocăință colectivă și nu ne vine să credem că suntem online.

Ziua fatidică sosește, mâna Domnului se întinde, din nou, protectoare, peste cetate, oamenii strigă spre cer de bucurie și recunoștință, apoi năvălesc prin mii de mesaje de mulțumire către Iona. Ei vor să știe ce s-a întâmplat, vor să-și cunoască greșelile care invitaseră dezastrul. Sunt interesați de dinamica nimicirii.

Dar căsuța de mail a lui Iona pare blocată de un firewall impenetrabil. Nimeni nu reușește să-l contacteze. Chiar mesajul din partea Domnului zace nedeschis pe server: „Ție îți este milă de curcubețele acesta... Iona, aș fi dorit să răspunzi oamenilor. Ei au nevoie să cunoască drumul neprihănirii, acum, că s-au întors de la căile lor. Dar, cu regret, tu nu mai poți face acest lucru. Eu aștept de la prietenii Mei o servire care izvorăște dintr-o apreciere a caracterului Meu. Nu-Mi face nici o plăcere ascultarea și slujirea care vin din constrângere. Prin urmare, nu te pot forța să duci o solie pe care nu o înțelegi și nu o apreciezi. Cu durere va trebui să aștept o altă generație.”

Locuind în Ierusalim, ați fi mers la Iona să bateți la ușă? L-ați fi sunat pe mobil, i-ați fi trimis un sms pentru a-i spune că ceea ce-l împiedică să ducă solia este o greșită înțelegere a justiției divine? Ați fi avut curajul să comentați pe forumul beth din ha-go-dol.org. Il teologia problematică a lui Iona? Ați fi pus în discuție concepția națională cu privire la pedeapsă și nimicire, care a produs blocajul soliei despre neprihănire? Cu riscul de a fi dat afară din

sinagogă, ați fi apărat ecuația că nimicirea este consecința păcatului și nu pedeapsa lui Dumnezeu?

Se pare că nu, deoarece, până astăzi, poporul lui Dumnezeu înțelege complet eronat dinamica nimicirii. Din această cauză, marea controversă nu se poate încheia.

Ieri, Madridul a fost lovit de un atac terorist înfiorător. La fel de cumplit ca miile de cazuri ale istoriei. Populația îngrozită are nevoie de o explicație și are dreptul să o primească. Este comunitatea adventistă din Madrid pregătită pentru o asemenea tragedie? Sau stăm deoparte, aproape satisfăcuți că Domnul a început să "facă dreptate"?

Cine este responsabil de asemenea atrocități? Chiar nu reușim să înțelegem că în toate acestea se află mâna sau manevrele Nimicitorului, ale cărui maniere și fapte sunt motivate de principiul "dreptate și ordine prin constrângere și violență"?

Atât timp cât cauza morții este considerată a fi pedeapsa lui Dumnezeu, timpul va continua să se scurgă, purtând în trea lui miliarde de vieți pierdute inutil, vieți care ar fi putut împodobi coroana lui Hristos. Înțelege teologia adventistă grozăvia situației în care se află?

Până când vom prelungi această agonie?

Până când o generație, rupându-se de tradiția evului mediu, va reuși să scrie capitolul cinci al cărții lui Iona. Atunci vom aprecia corect că am lungit istoria, inutil, cu câteva mii de ani, plus câteva miliarde de vieți omenești.